

УДК 338.439:631.1(477)

DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.214.199-205>**Світовий О.М.**

доктор економічних наук

Уманський національний університет

Svitovyi Oleksandr

Dr. of Economic Sc.

Uman National University

<https://orcid.org/0000-0002-0675-559X>**Савенко А.Ю.**

Уманський національний університет

Savenko Artem

Uman National University

<https://orcid.org/0009-0006-2650-3193>

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ОСНОВНОЇ ЛАНКИ ПРОДОВОЛЬЧОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

У статті досліджено деякі аспекти управління інвестиційною діяльністю сільськогосподарських підприємств в умовах постійно зростаючих ризиків та невизначеності. Зазначено, що аграрні підприємства як основна ланка продовольчого сектору значною мірою визначають його розвиток, зокрема, через формування ефективної інвестиційної політики. Обґрунтовано, що важливими напрямками залучення інвестицій, у тому числі й іноземних, є запровадження інноваційних, зокрема екологічно чистих технологій. Доведено, що важливим фактором покращення інвестиційної діяльності є посилення державної підтримки сільськогосподарських виробників. Наукова новизна дослідження полягає в уточненні суттєвих аспектів змістовного наповнення етапів реалізації інвестиційної політики сільськогосподарських підприємств. Практична значущість отриманих результатів дослідження позначається можливостями їх використання менеджментом сільськогосподарських підприємств для розробки власної стратегії інвестиційної діяльності.

Ключові слова: сільськогосподарські підприємства, продовольчий сектор, інвестиційна діяльність, інвестиційні ризики, інновації, стратегії.

MANAGEMENT OF INVESTMENT ACTIVITIES OF AGRICULTURAL ENTERPRISES AS THE MAIN LINK OF THE FOOD SECTOR OF THE ECONOMY OF UKRAINE

The article examines some aspects of managing the investment activities of agricultural enterprises in conditions of constantly growing risks and uncertainty. It is noted that agricultural enterprises, as the main link of the food sector, largely determine its development, in particular, through the formation of an effective investment policy. It is determined that among the risk groups of the investment activities of agricultural enterprises, technological and social risks occupy a special place. These risks can lead to a decrease or loss of a significant volume of products, in particular, due to insufficient qualifications of employees who are unable to ensure high-quality technological operations. The need to develop and implement an effective investment management system at agricultural enterprises is substantiated. It is established that strategic management should determine strategic goals and opportunities in providing investment resources, and the functions of tactical and operational management should be the phased implementation of the strategic plan for attracting investments. The need to maintain a balance between the tactical and strategic effect of directing investment resources is argued. It is noted that important areas of investment attraction are the introduction of innovative technologies, in particular environmentally friendly technologies that are able to ensure sustainable use of natural resources. The need to overcome bureaucratic and institutional obstacles to small and medium-sized agribusiness enterprises in terms of access to external sources of investment resources is emphasized. It is proven that an important factor in improving investment activity is the strengthening of state support for agricultural producers. The scientific novelty of the study lies in the clarification of essential aspects of the substantive content of the stages of implementation

ISSN друкованої версії: 2224-6282

ISSN електронної версії: 2224-6290

© Світовий О.М., Савенко А.Ю., 2026

of the investment policy of agricultural enterprises. The practical significance of the obtained research results is determined by the possibilities of their use by the management of agricultural enterprises to develop their own investment strategy.

Keywords: agricultural enterprises, food sector, investment activity, investment risks, innovations, strategies.

JEL classification: E22, M11, O13, Q18.

Постановка проблеми. В сучасних економічних умовах господарювання залучення інвестицій у вітчизняне сільське господарство має вирішальне значення для аграрних підприємств в контексті забезпечення їх необхідним ресурсним потенціалом. Стрімке зростання цін на матеріальні ресурси призводить до значного зменшення оборотних коштів в більшості сільськогосподарських підприємств, що ускладнює ефективне проведення технологічних операцій та призводить до недоодержання очікуваного доходу. Необхідно також зазначити, що аграрному сектору економіки потрібна не лише достатній обсяг інвестиційних ресурсів, але і максимальне залучення інвестицій у інноваційні проекти, ресурсоощадні технології тощо. Це дасть можливість отримувати продукцію високої якості, та яка буде мати нижчу собівартість. Це дуже важливо для продукції, яка є основою ланкою у ланцюгу доданої вартості в продовольчому секторі економіки України. Тому дослідження у контексті удосконалення управління інвестиційною діяльністю сільськогосподарських підприємств є актуальними.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Пошук ймовірних напрямків залучення іноземних інвестицій та удосконалення управління фінансовими механізмами активізації залучення інвестиційних потоків розглядаються у наукових працях таких дослідників, як І. Крюкова [4], Р. Скупський, Р. Дубас, М. Самофалова [14] та ін. Вітчизняні науковці, зокрема І. Легкоступ, Н. Саїнчук [5], вивчають прямі іноземні інвестиції як одні із основних джерел фінансування народного господарства України, особливо в теперішніх умовах військового стану. Г. Спаський [15] вказує на невідповідність величини залучення іноземних інвестицій зростаючим потребам економіки України. Це призводить до того, що вітчизняні підприємства експортують на європейський та світовий ринок переважно сировину замість високотехнологічної продукції.

На ширшому використанні методологічних факторів оцінки інвестиційного потенціалу аграрного сектору для розробки ефективної стратегії його розвитку, застосуванні найкращих методів ефективного вибору типу інноваційної стратегії розвитку підприємств наголошують у своїх роботах вітчизняні дослідники Л. Галько, Р. Зубков, З. Юринець [1, 2, 21] та ін.

Інноваційна складова інвестиційної діяльності, у тому числі і у продовольчому секторі економіки є предметом аналізу та дослідження багатьох вітчизняних дослідників, зокрема В. Бурлакова, О. Ніколюк О. Хаєцької, Б. Хахули [8, 19, 20] та ін. Дослідник О. Старинець [16] у своїх працях обґрунтовує необхідність в процесі впровадження інвестицій звертати особливу увагу на реалізацію інноваційних ідей, залучати інвестиції для придбання інноваційних технологій на початкове їх використання.

Дослідники Г. Калетнік та Н. Козяр [3] у своїх працях щодо удосконалення управління інвестиційною діяльністю сільськогосподарських підприємств пропонують вирішувати проблематику інвестицій у сільське господарство комплексно, із залученням усіх механізмів формування його інвестиційної привабливості.

В результаті узагальнення наведених підходів до управління інвестиційною діяльністю та напрямів залучення інвестицій в економіку України, зокрема у продовольчий її сектор, можна констатувати, що ці питання є предметом розгляду багатьох вітчизняних дослідників.

Проте, попри значну кількість напрацювань, проблемою, яка потребує додаткових, поглиблених досліджень є застосування комплексного підходу до системи управління інвестиційною діяльністю сільськогосподарських підприємств в умовах зростаючих інвестиційних ризиків.

Мета статті – пошук ефективних шляхів удосконалення управління інвестиційною діяльністю сільськогосподарських підприємств із застосування комплексного підходу в умовах зростаючих ризиків формування інвестиційних ресурсів.

Методи дослідження. В процесі дослідження було використані як загальнонаукові, так і специфічні методи. Зокрема, метод інституційного аналізу було застосовано для вивчення впливу інституційних обмежень на процеси залучення інвестицій у продовольчий сектор економіки. Методи узагальнення та порівняння були застосовані нами для обробки аналітичних даних та обґрунтування теоретичних підходів до оцінки та вибору необхідних типів інноваційних стратегій розвитку підприємств. Методологічні підходи аналізу та синтезу було застосовано для розкриття сутності ризиків інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств, їх систематизації та пошуку напрямів удосконалення управління інвестиційними процесами. Комплексний підхід дозволив обґрунтувати роль інвестиційної стратегії у загальній стратегії розвитку сільськогосподарських підприємств.

Виклад основних результатів дослідження. За визначенням деяких вітчизняних науковців інвестиційна діяльність в аграрній сфері – це один із способів залучення або формування ресурсів задля забезпечення передумов ефективного функціонування сільськогосподарських підприємств [10]. Погоджуючись із таким формулюванням, зазначимо, що залучення інвестицій у сільське господарство супроводжується необхідністю врахування значної кількості ризиків, зокрема нефінансового характеру. Тому управління інвестиційною діяльністю а аграрних підприємств в нинішніх умовах господарювання має певні складнощі у його реалізації, у тому числі і через зростаючу кількість таких ризиків. Ці ризики мають різну природу ви-

никнення та вагомість. Дослідники ці ризики класифікують та групують по різному, тому сьогодні немає єдиної класифікації ризиків інвестиційної діяльності. Ми пропонуємо наступну класифікацію ризиків інвес-

тиційної діяльності сільськогосподарських підприємств України, доповнюючи вже існуючі, та визначимо їх зміст наступним чином (табл. 1).

Таблиця 1

Ризики інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств України

Група ризиків	Опис
Технологічні	Ризики, спричинені зниженням окупності інвестицій через недотримання технологічних процесів, порушення цілісності у придбанні системи машин для впровадження відповідної технології
Кліматичні	Ризики, спричинені зниженням окупності інвестицій чи повної їх втрати у випадку неврожаю через стихійні лиха чи погані погодні умови
Інфраструктурні	Ризики втрати потенційних інвесторів у разі їх застереження у складності організації виробництва та реалізації продукції через недостатню розвинену інфраструктуру
Логістичні	Ризики втрати інвестицій через загрозу руйнування шляхів сполучення у період воєнного стану та недостатню кількість транспортних засобів для перевезення вантажів
Екологічні	Ризики зниження окупності інвестицій через втрату урожаю чи зниження продуктивності тварин, спричинені витоком небезпечних речовин та іншим забрудненням довкілля, застосування застарілих технологій
Соціальні	Ризики, спричинені недостатньою кількістю кваліфікованої робочої сили та відсутністю сприятливого психологічного клімату у колективі, що унеможливує ефективне використання інвестиційних ресурсів
Економічні	Ризики, спричинені зниженням окупності вкладених у виробництво інвестицій та зменшенням розміру нових інвестицій через коливання цін на сільськогосподарську продукцію та зростання виробничих витрат
Фінансові	Ризики зменшення окупності інвестицій через інфляцію, валютні коливання, зменшення обсягів кредитування та збільшення вартості кредитних ресурсів
Політичні	Ризики втрати інвестицій через військові дії та конфлікти, а також через обмеження руху капіталу чи зменшення або втрату фінансових активів
Репутаційні	Ризики ймовірної втрати довіри інвестиційних партнерів та потенційних інвесторів через зниження іміджу підприємства чи зменшення популярності бренду
Юридичні	Ризики, спричинені недотримання договірних зобов'язань, що призводить до втрати вже залучених інвестицій
Податкові	Ризики, пов'язані із змінами у податковому законодавстві, які можуть спричинити відтік зовнішніх інвестиційних ресурсів та зменшити вигідність вкладення власних

Джерело: сформовано авторами.

Серед зазначених груп ризиків інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств, особливе місце, на нашу думку, займають технологічні та соціальні ризики, які потрібно враховувати в першу чергу. Порушення технологій вирощування сільськогосподарських культур призводять до втрати значного обсягу продукції, а недостатня кількість кваліфікованої робочої сили неспроможна забезпечити відповідну якість проведення технологічних операцій. В такій ситуації значно знижується окупність інвестицій. Також необхідно враховувати і екологічну групу ризиків, зокрема щодо застосування застарілих технологій. Ми погоджуємося із науковцями Н. Поліщук та Я. Попадюк, які стверджують, що інвестиції повинні сприяти впровадженню екологічно чистих технологій, що забезпечує стале використання природних ресурсів [9]. Бережливе ставлення до використання природних ресурсів, особливо сільськогосподарських угідь та водойм, на нашу думку, повинно бути основним фактором у виборі застосування тієї чи іншої технології.

Вітчизняні вчені, зокрема Ю. Масюк, вважають, що для уникнення більшості ризиків у сільськогосподарському виробництві, необхідно спрямовувати інвестиційні ресурси на ті напрями виробництва, від котрих на даному етапі є можливість отримання найбільшого ефекту із меншим терміном окупності [6, с. 71]. Така

постановка питання, справедливо стверджує науковець, може мати місце за умов обмежених фінансових джерел інвестиційних ресурсів. У цьому випадку, на наше переконання, особливо у сільському господарстві, потрібно витримувати баланс між тактичним та стратегічним ефектом від такого спрямування інвестиційних ресурсів. Підтримуємо також твердження вітчизняних дослідників, які вважають за потрібне направляти більше інвестиційних ресурсів на поповнення власних оборотних коштів, та, що важливо, на наукові, дослідно-конструкторські роботи [13, с. 241].

Також важливим, на наше переконання, є і те, щоб у кожному аграрному підприємстві була розроблена та впроваджена власна система управління інвестиційною діяльністю. Логічна схема системи управління інвестиційною діяльністю сільськогосподарського підприємства показана на рис. 1.

У вказаній схемі представлена трирівнева архітектура системи управління інвестиційною діяльністю, де стратегічне управління має визначати стратегічні цілі та можливості у забезпеченні інвестиційними ресурсами. Функціями тактичного і оперативного управління інвестиційною діяльністю має стати проведення поетапної реалізації стратегічного плану залучення інвестицій із його обов'язковим корегуванням.

Рис. 1. Логічна схема системи управління інвестиційною діяльністю сільськогосподарського підприємства.

Джерело: сформовано авторами.

Вчена Т. Мацибора у своїх дослідженнях звертає увагу на те, що у підприємств малого і середнього агробізнесу неоднакові можливості в доступі до зовнішніх джерел фінансування інвестицій порівняно з великими підприємствами [7, с. 30]. Тому необхідна посиленна державна підтримка таких підприємств. Цю думку підтримує і дослідниця С. Ткаченко, яка стверджує, що формування ефективної системи державної підтримки малого підприємництва сприятиме виходу вітчизняної економіки на новий рівень розвитку [18]. А. Тетью наголошує на необхідності зменшення бюрократичних перепон та забезпечення більш прозорих та доступних умов для малих і середніх підприємств щодо пільгового кредитування, фінансування відновлення інфраструктури та ін. [17, с. 76]. На негативному впливі на розвиток аграрного сектору економіки недостатності фінансово-кредитних програм наголошує і дослідниця В. Ярмоленко [22, с. 175]. Підсумовуючи вищезазначене, можна констатувати, що для достатнього забезпечення сільськогосподарських підприємств, зокрема малого і середнього агробізнесу, інвестиційними ресурсами потрібні конкретні дії держави у вирішенні цієї проблеми.

В тексті Закону України «Про інвестиційну діяльність» інвестиційна діяльність трактується як сукупність практичних дій громадян, юридичних осіб і держави щодо реалізації інвестицій. Інвестиційна діяльність, зазначається у Законі, з боку держави провадиться, зокрема, на основі державного інвестування, що здійснюється органами державної влади за рахунок коштів державного бюджету, а також державної підтримки для реалізації інвестиційних проєктів [11]. Крім того, Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2024 р. була схвалена «Стратегія розвитку сільського господарства та сільських територій в

Україні на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025-2027 роках», де зазначено, що серед основних напрямів підтримки відновлення та стійкості сільськогосподарського сектору, зокрема, визначено створення умов для залучення інвестицій, розширення програм часткового гарантування кредитів та зниження витрат, пов'язаних з отриманням кредитів чи залученням інвестицій [12]. З вищезазначеного слідує, що держава підтримує сільськогосподарських виробників та надає необхідні інструменти для реалізації інвестиційних програм. Однак, через недостатній обсяг державного фінансування вказані проєкти не можуть бути повністю реалізовані. В свою чергу, на наше переконання, сільськогосподарським виробникам потрібно з більшою наполегливістю використовувати у своїй інвестиційній діяльності положення законодавчої бази та виявляти ініціативу в імplementації вказаних законодавчих актів у життя.

Висновки. Отже, можна констатувати, що аграрні підприємства як перша та основна ланка продовольчого сектору, визначають передумови для успішного його розвитку, зокрема, формуючи ефективну інвестиційну політику. Формування такої політики відбувається в умовах постійно зростаючих ризиків та невизначеності, тому кожному сільськогосподарському підприємству необхідно розробити та впровадити власну дієву систему управління інвестиційною діяльністю. У своїй діяльності підприємствам також важливо витримувати баланс між тактичним та стратегічним ефектом від спрямування інвестиційних ресурсів. Одним із головних факторів, які впливають на провадження ефективної інвестиційної діяльності аграрних підприємств є посилення державної підтримки. У цьому контексті потрібно прикласти максимум зусиль щодо

зменшення бюрократичних та інституційних перешкод в доступі до зовнішніх інвестиційних ресурсів для малих та середніх сільськогосподарських підприємств. Важливим напрямом залучення та ефективного використання інвестицій аграрними підприємствами є фінансування інноваційних технологій, зокрема екологічно чистих, які спроможні забезпечити стале використання природних ресурсів.

Декларація щодо використання інструментів штучного інтелекту. В ході підготовки статті використовувалися інструменти штучного інтелекту (ChatGPT-4) для мовного редагування та покращення структури окремих фрагментів тексту, уточнення перекладу анотації англійською мовою. Автори несуть повну відповідальність за зміст, висновки, науковість, точність та цілісність контенту.

Список використаних джерел:

1. Галько Л. Р. Інвестиційна діяльність підприємства: стратегія і тактика управління. Економіка та суспільство. 2021. № 31. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-31-63>
2. Зубков Р. С., Дубас Р. Г., Самофалова М. О. Теоретико-методологічний базис інвестиційного розвитку аграрного сектору України. Український журнал прикладної економіки та техніки. 2025. Т. 10. № 1. С. 146–152. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2025-1-24>
3. Калетнік Г. М., Козяр Н. О. Стратегічні підходи до інвестування аграрного сектору України в сучасних умовах розвитку АПК. Економіка АПК. 2020. № 12. С. 81–89. DOI: <https://doi.org/10.32317/2221-1055.202012081>
4. Крюкова І. О. Пріоритети розвитку інвестиційної діяльності в аграрному секторі України у контексті сучасних європейських тенденцій. Інноваційна економіка. 2021. Вип. 1-2. С. 12–19. DOI: <https://doi.org/10.37332/2309-1533.2021.1-2.2>
5. Легкоступ І. І., Саїнчук Н. В. Сучасний стан інвестиційної діяльності в Україні: вітчизняний та міжнародний аспекти. Економіка та суспільство. 2022. № 46. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-46-56>
6. Масюк Ю. В. Ключові аспекти інвестиційного забезпечення аграрних підприємств. Агросвіт. 2021. № 7-8. С. 67–71. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6792.2021.7-8.67>
7. Мацибора Т. В. Тенденції розвитку інвестиційної діяльності в аграрному секторі економіки України. Економіка АПК. 2020. № 4. С. 26–34. DOI: <https://doi.org/10.32317/2221-1055.202004026>
8. Ніколюк О., Бурлаков В. Сучасний стан інноваційно-інвестиційної діяльності аграрного бізнесу. Food Industry Economics. 2025. № 17(3). С. 36–43. DOI: <https://doi.org/10.15673/fie.v17i3.3287>
9. Поліщук Н. В., Попадюк Я. А. Сучасний стан розвитку та інвестування сільськогосподарських підприємств. Економіка та суспільство. 2024. Вип. 68. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-49>
10. Попова О. П., Коцюбинська Л. М., Скубій О. А. Інвестиційна діяльність в сільському господарстві в сучасних умовах. Економіка та суспільство. 2023. № 54. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-54-49>
11. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18.09.1991 № 1560-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text> (дата звернення: 05.05.2026).
12. Про схвалення Стратегії розвитку сільського господарства та сільських територій в Україні на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025–2027 роках: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15.11.2024 № 1163-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1163-2024-p#Text> (дата звернення: 05.05.2026).
13. Свиноус І. В., Ібатуллін М. І., Сало І. А., Трофімова Г. В., Рудич О. О., Свиноус Н. І. Економічні аспекти інвестиційної діяльності в сільському господарстві. Продовольчі ресурси. 2022. № 9(17). С. 233–243. DOI: <https://doi.org/10.31073/foodresources2021-17-23>
14. Скупський Р. М., Дубас Р. Г., Самофалова М. О. Сучасні ризики та пріоритети реалізації інвестиційної привабливості агропродовольчої сфери. Вісник Університету «Україна». Серія «Економіка, менеджмент, маркетинг». 2025. № 13(40). С. 214–234. DOI: <https://doi.org/10.36994/2707-4110-2025-13-40-20>
15. Спаський Г. В. Сучасні прями іноземні інвестиції в сільськогосподарські підприємства в регіонах України. Економіка: регіональний розвиток та інновації. 2025. № 5. С. 71–90. DOI: https://doi.org/10.47279/Economy_2025-05-66
16. Старинець О. Г. Інвестиційне забезпечення інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств. Причорноморські економічні студії. 2020. Вип. 57. С. 87–90. DOI: <https://doi.org/10.32843/bses.57-16>
17. Тетью А. П. Аналіз сучасного стану інвестиційної діяльності агропромислових підприємств України. Економіка: реалії часу. Науковий журнал. 2025. № 1(77). С. 71–79. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14976943>
18. Ткаченко С. Є. Аналіз інвестиційної діяльності в аграрному секторі України, визначення факторів та шляхів її активізації. Економіка та суспільство. 2021. № 23. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-23-3>
19. Хаєцька О. П. Інноваційно-інвестиційне забезпечення розвитку аграрного сектору економіки України. Економіка, фінанси, менеджмент: актуальні питання науки і практики. 2024. № 2. С. 123–141. DOI: <https://doi.org/10.37128/2411-4413-2024-2-8>
20. Хахула Б. В. Теоретичні засади розвитку інноваційної діяльності в аграрному секторі України. Інвестиції: практика та досвід. 2022. № 9–10. С. 55–60. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2022.9–10.55>
21. Юринєць З. В. Формування інноваційних стратегій: теорія, методологія, практика : монографія. Львів : СПОЛОМ, 2016. 412 с.

22. Ярмоленко В. В. Інвестування у розвиток сільського господарства. Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка. 2024. № 20. С. 174–181. DOI: <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2024.20.20>

References:

1. Halko, L. R. (2021). Investytsiina diialnist pidpriemstva: stratehiia i taktyka upravlinnia [Investment activities of the enterprise: management strategy and tactics]. *Ekonomika ta suspilstvo*, (31). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-31-63> [in Ukrainian].
2. Zubkov, R. S., Dubas, R. H., & Samofalova, M. O. (2025). Teoretyko-metodolohichni bazys investytsiinoho rozvytku ahrarnoho sektoru Ukrainy [Theoretical and methodological basis of investment development of the agricultural sector of Ukraine]. *Ukrainskyi zhurnal prykladnoi ekonomiky ta tekhniky*, 10(1), 146–152. <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2025-1-24> [in Ukrainian].
3. Kaletnik, H. M., & Koziar, N. O. (2020). Stratehichni pidkhody do investuvannia ahrarnoho sektoru Ukrainy v suchasnykh umovakh rozvytku APK [Strategic approaches to investing in the agricultural sector of Ukraine in modern conditions of agro-industrial complex development]. *Ekonomika APK*, (12), 81–89. <https://doi.org/10.32317/2221-1055.202012081> [in Ukrainian].
4. Kriukova, I. O. (2021). Priorytety rozvytku investytsiinoi diialnosti v ahrarnomu sektori Ukrainy u konteksti suchasnykh yevropeiskyykh tendentsii [Priorities of the development of investment activity in the agricultural sector of Ukraine in the context of modern European trends]. *Innovatsiina ekonomika*, (1-2), 12–19. <https://doi.org/10.37332/2309-1533.2021.1-2.2> [in Ukrainian].
5. Lehkostup, I. I., & Sainchuk, N. V. (2022). Suchasnyi stan investytsiinoi diialnosti v ukraini: vitchyzniani ta mizhnarodnyi aspekty [Current state of investment activity in Ukraine: domestic and international aspects]. *Ekonomika ta suspilstvo*, (46). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-46-56> [in Ukrainian].
6. Masiuk, Yu. V. (2021). Kliuchovi aspekty investytsiinoho zabezpechennia ahrarnykh pidpriemstv [Key aspects of investment support for agricultural enterprises]. *Ahrosvit*, (7-8), 67–71. <https://doi.org/10.32702/2306-6792.2021.7-8.67> [in Ukrainian].
7. Matsyhora, T. V. (2020). Tendentsii rozvytku investytsiinoi diialnosti v ahrarnomu sektori ekonomiky Ukrainy [Trends in the development of investment activity in the agricultural sector of the Ukrainian economy]. *Ekonomika APK*, (4), 26–34. <https://doi.org/10.32317/2221-1055.202004026> [in Ukrainian].
8. Nikoliuk, O., & Burlakov, V. (2025). Suchasnyi stan innovatsiino-investytsiinoi diialnosti ahrarnoho biznesu [Current state of innovation and investment activities of agrarian business]. *Food Industry Economics*, 17(3), 36–43. <https://doi.org/10.15673/fie.v17i3.3287> [in Ukrainian].
9. Polishchuk, N., & Popadiuk, Ya. (2024). Suchasnyi stan rozvytku ta investuvannia silskohospodarskykh pidpriemstv [Current state of development and investment in agricultural enterprises]. *Ekonomika ta suspilstvo*, (68). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-49> [in Ukrainian].
10. Popova, O. P., Kotsiubynska, L. M., & Skubii O. A. (2023). Investytsiina diialnist v silskomu hospodarstvi v suchasnykh umovakh [Investment activity in agriculture in modern conditions]. *Ekonomika ta suspilstvo*, (54). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-54-49> [in Ukrainian].
11. Law of Ukraine No. 1560-XII. Pro investytsiinu diialnist [For investment activity]. (1991, September 18). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text>
12. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2024, November 15). Pro skhvalennia Stratehii rozvytku silskoho hospodarstva ta silskykh terytorii v Ukraini na period do 2030 roku ta zatverdzhennia operatsiinoho planu zakhodiv z yii realizatsii u 2025-2027 rokakh [On approval of the Strategy for the Development of Agriculture and Rural Areas in Ukraine for the period until 2030 and approval of the operational plan of measures for its implementation in 2025-2027] (Order No. 1163-p). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1163-2024-p#Text>
13. Svynous, I. V., Ibatullin, M. I., Salo, I. A., Trofimova, H. V., Rudych, O. O., & Svynous, N. I. (2022). Ekonomichni aspekty investytsiinoi diialnosti v silskomu hospodarstvi [Economic aspects of investment activities in agriculture]. *Prodovolchi resursy*, 9(17), 233–243. <https://doi.org/10.31073/foodresources2021-17-23> [in Ukrainian].
14. Skupskiy, R. M., Dubas, R. H., & Samofalova, M. O. (2025). Suchasni ryzyky ta priorytety realizatsii investytsiinoi pryvablyvosti ahroprodovolchoi sfery [Current risks and priorities for realizing the investment attractiveness of the agri-food sector]. *Visnyk Universytetu «Ukraina». Seriya «Ekonomika, menedzhment, marketynh»*, 13(40), 214–234. <https://doi.org/10.36994/2707-4110-2025-13-40-20> [in Ukrainian].
15. Spaskiy, H. V. (2025). Suchasni priami inozemni investytsii v silskohospodarski pidpriemstva v rehionakh Ukrainy [Modern foreign direct investment in agricultural enterprises in the regions of Ukraine]. *Ekonomika: rehionalnyi rozvytok ta innovatsii*, (5), 71–90. https://doi.org/10.47279/Economy_2025-05-66 [in Ukrainian].
16. Starynets, O. H. (2020). Investytsiine zabezpechennia innovatsiinoi diialnosti silskohospodarskykh pidpriemstv [Investment support for innovative activities of agricultural enterprises]. *Prychornomorski ekonomichni studii*, (57), 87–90. <https://doi.org/10.32843/bses.57-16> [in Ukrainian].
17. Tetiu, A. P. (2025). Analiz suchasnoho stanu investytsiinoi diialnosti ahropromyslovykh pidpriemstv Ukrainy [Analysis of the current state of investment activity of agro-industrial enterprises in Ukraine]. *Ekonomika: realii chasu. Naukovyi zhurnal*, 1(77), 71–79. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14976943> [in Ukrainian].

18. Tkachenko, S. Ie. (2021). Analiz investytsiinoi diialnosti v ahrarnomu sektori Ukrainy, vyznachennia faktoriv ta shliakhiv yii aktyvizatsii [Analysis of investment activity in the agricultural sector of Ukraine, identification of factors and ways of its activation]. *Ekonomika ta suspilstvo*, (23). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-23-3> [in Ukrainian].
19. Khaietska, O. P. (2024). Innovatsiino-investytsiine zabezpechennia rozvytku ahrarnoho sektoru ekonomiky Ukrainy [Innovative and investment support for the development of the agricultural sector of the Ukrainian economy]. *Ekonomika, finansy, menedzhment: aktualni pytannia nauky i praktyky*, (2), 123–141. <https://doi.org/10.37128/2411-4413-2024-2-8> [in Ukrainian].
20. Khakhula, B. V. (2022). Teoretychni zasady rozvytku innovatsiinoi diialnosti v ahrarnomu sektori Ukrainy [Theoretical foundations of the development of innovative activity in the agricultural sector of Ukraine]. *Investytsii: praktyka ta dosvid*, (9-10), 55–60. <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2022.9-10.55> [in Ukrainian].
21. Iurynets, Z. V. (2016). Formuvannia innovatsiinykh stratehii: teoriia, metodolohiia, praktyka [Formation of innovation strategies: theory, methodology, practice]. *SPOLOM*. [in Ukrainian].
22. Iarmolenko, V. V. (2024). Investuvannia u rozvytok silskoho hospodarstva [Investing in agricultural development]. *Tavriiskyi naukovyi visnyk. Seriia: Ekonomika*, (20), 174–181. <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2024.20.20> [in Ukrainian].

Дата надходження статті: 22.05.2026 р.

Дата прийняття статті до друку: 16.06.2026 р.

Дата публікації (оприлюднення) статті: 23.07.2026 р.

Стаття поширюється на умовах ліцензії Creative Commons Attribution License International CC-BY.